

so morali proglas ustaviti. — Morda vest v tej obliki ni povsem resnična, dokazuje pa vendar le, da iščejo naslednika in bi ga radi našli v kraljičinem bratu.

Na Balkanu. Dočim zatrjujejo evropski listi, da se ustaja v Macedoniji bliža koncu, oziroma, da je popolnoma ponehala, poročajo od bolgarsko-macedonske meje ravno nasprotno. Vsakega dne se vrše krvavi spopadi med ustaši in turskimi četami. Tostran Vardarja pazijo ustaši na vsako gibanje turskih čet, katere si ne upajo napredovati. Turki se ne spuščajo v nobeno bitko, ako niso vsaj tri do štirikrat tako številni, nego nasprotna ustaška četa. Radi tega uprizore Turki pravo klanje tam, kjer slučajno zmagajo. Oni pobijajo vse žive in ranjene ustaše, ki so jim prišli v pest. Svoj srd kažejo Turki posebno nad pravoslavni cerkvami, katere rušijo in požigajo. Poleg tega more žene, starce in otroke.

Rusija ljubi vse enako. Ruski list »Novosti« piše, da ruska uradna politika dela na to, da bodo varovane koristi vseh slovanskih narodov na Balkanu.

Napad na belgijskega kralja. Ko so se vračali v soboto člani kraljeve rodbine od mrtvaške maše, ki se je vršila v spomin obeh zadnjih belgijskih kraljic, streljal je anarhist Rubino trikrat v yozove. Orožniki so napadalec takoj prijeli ter ga le s težavo rešili, da ga ni razjarjena množica raztrgala. Napadalec je povedal, da je Italijan, rojen v Pinaru pri Neapolju leta 1859. ter je po poklicu knjigovodja. Prišel je iz Londona v Bruselj, in kakor pravi, le dela iskat. Iz spisov pa, ki so jih zaplenili v njegovem stanovanju, je razvidno, da je bil član anarhistične družbe ter najbrže določen, da izvrši umor. Ko je začel izpovedovati: »Bil sem nesrečen in pri pogledu na toliko bogastvo...« Dalje ni mogel govoriti, ker ga je množica preupila, ki je klicala: »Smrt napadalcu! Živel kralj!« Strel je zadel šele tretji voz, v katerem je sedel adjutant grof d' Qultremont z dvornimi damami. Grof je na licu lahko ranjen. Napadalec je sam priznal, da je meril na prvi voz, v katerem so sedeli: kralj Leopold, prestolonaslednik grof Flandern ter princesinji Albert in Klementina. Konji so baš v onem trenutku poskočili, in tako je zadel šele tretji voz. Nadalje je povedal, da je hotel že v Gudula-cerkvi med mašo streljati nad kralja, pa se je zbal, da bi zadel vojake. Dasi napadalec trdi, da ni imel somišljenikov, so ljudje videli zraven njega še enega moža, ki je v gnječi izginil ter najbrže tudi vzal s seboj revolver, ki ga niso mogli

svoje študije in tako postal duhoven. Odslej naprej sem si vedno želel, videti svojo mater. Prosil sem dopusta in ga tudi dobil nekaj tednov. Hitel sem domov — in glej! Bog je blagoslovil moj namen. Sicer nisem našel matere več, pa našel sem spokorjenega grešnika in mu prinesel tolažbo.

Menih je končal. Solze so igrale bolniku v očeh. Sedaj so prišli s sv. obhajilom in eno uro potem je ugasnila luč njegovega življenja. V tuji, pa vendar nekdanji domači hiši je umrl, in Tomaž, katerega je s svojim grdim ravnanjem odpodil, mu je zatisnil oči. Pogreba se je udeležilo mnogo vaščanov in drugih ljudi. Tomaž, pater Pavel, pa se je povrnil nazaj. Ni videl več matere, pa videl je spokornika očma in mu prinesel zadnje tolažilo. Čudna so pota Gospodova!

Smešničar.

Modri govorniki! Nekega dne pridejo brenkači h kmetu ter se hočejo izkazati s svojim izvrstnim brenkanjem. Po dokončani igri reče kmet brenkačem: »Igrate kot David, le tako lepo ne!« »Vi pa govorite kot Salamon, le tako modro ne«, odrežejo se brenkači.

nikjer najti. Kralj je bil očitno prestrašen ter se je takoj odpeljal v Groenendal.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Šola v Podgradju.) Zadnji »Gospodar« je prinesel poročilo, da se snuje nova šola na Podgradju. Pametnemu človeku bi se to zdelo nemogoče; in res tudi pri nas od začetka tega nihče ni hotel verjeti. Pa kdor pozna nekaj onih veljakov, ki hočejo nositi zvonec v nekaterih resnicah, se temu ne bo čudil. Na Podgradju je več takih, v Stročjivesi pa komandira prejšnji predstojnik Vrsič. Ta človek pa ne zasluži, da bi ga narodni možje s Pristave in Stročjivesi še dalje poslušali, zakaj on je ob svojem času vsakemu naklonjen. Danes je posilnimec, to razodeva njegova imenitna uradna nemščina. Jutri je liberallec, to je pokazal pri zadnjih volitvah, ko se je na vse grlo drl nad dukovniki. No in včasih je tudi klerikalec, to je pokazal pri zadnjih državnozborskih volitvah, ko je bil do zadnjega na strani Hribarjevi, a potem, ko je videl, da tam ne bo zmage, volil Žičkarja in po tega zmagi najbolj zabavljal volilcem Hribarja. — To je eden tistih mož, ki delajo za šolo na Podgradju, in tam je še več takih, katere bomo tudi ljudstvu naznanili, da bodo vsi vedeli, kakšni so ti prijatelji, ki jim hočejo usiliti šolo nad Podgradju; da bodo tudi vsi murski Slovenci znali, kdo koplje grob slovenskemu narodu v Ljutomeru, da bodo vsi znali, kdo so tisti pomagači ljutomerskih nemškutarjev, kdo skrivni pristasi »Štajerčevi.«

Od Save. (Po volitvah.) Polegli so že burni volivni valovi, ko se je po izgubljeni brežiški bitki oglasil rajhenburški Harambascha, da zmaga vsaj v »Narodu« po svoje. Hu, vr... (da govorimo po harambaschko), to nas je posekal, kar sapa nam je zastala, že spet je ti bogve kolikokrat ubit klerikalni zmaj. Celih 14 dni so pripovedovale razne moške in ženske babe, da so slišale iz ust Harambasche, da ta piše, res piše za tiste »strašne« ljubljanske cajtenge. Ko je »kapa imela najdaljši cof«, je pa bilo vse gotovo in na dan je prilezla farbarija, tako neumna, kakor dolga. V dolgoveznih, brezkončnih stavkih so nekdanji pisatelj očka Harambascha dokazali, da so poleg ali ravno vsled nemškutarsko-liberalnega mišljenja sila učeni in pa tudi sila nelepih manir, če se sme o visokem gospodu tako reči. Le poglejte besede: konjunktura, Trimurti, bramabagirati; teh niti »narodni naprednjaki« niso umeli, ker se na univerzi niso srečavali s Harambascho. To je bolj učeni delj dopisa; iz drugega manj učenega pa naj sledi ta-le zbirka: žegnani resnicoljub, podrepnik, fajmoštrov škorenj, črnosuknarji, katoliški dohtar, črna internacionala, nerazsodna kreatura, naduti ultramontanci, ultramontanček, sv. osebe, nadbogova, sv. oča Brahma, farska nadutost, maziljena gospoda, črna garda, sv. žindra, tonzurirani gospod, lažnivi farovski zelnik, rimski hlapček, žegnani dopisnik, katoliški pop, ožlindrana vera, farska družba, božji hlapček, žegnana vrečica, farski žakelj, božji beraček, rimski podložnik, božja gospoda, pes... Ne zameri, ljubi bralec, da si bral te Harambaschine ocvirke, ker nisi vajen v tem listu kaj temu podobnega brati; uvidi le, na kaki stopinji omike je liberalizem sploh in ta kranjski liberallec posebej, ki si hoče iz tukajšnjih prebivalcev vzgojiti »narodne naprednjake«, o katerih se pa mora častno izreči, da se še davno niso ponižali do takih surovosti. Večina omenjenih psokv leti na »žeganega resnicoljuba«, ki ga privandrani dopisnik po svoji lastni pameti ima za edino možnega dopisnika listov, ki pa se za Harambascho zmeni tako malo, kakor za sicer zanimivo vprašanje, ali se je kaj bolj prikupila usiljiva harambaschka dvojica »narodnim naprednjakom« sedaj, ko imajo 10 podarjenih istisov »farbarije« v rokah. V tem listu le mimogrede v šali omenjena mošt in

Glazar sta povzročila, da se naš duhoviti liberallec resno bojuje z njima tako, kakor se je zaganjal nekdanji nek vitez v veterne mline. S tem le kažete, Harambascha, da dozorevate za že itak zaželjeni penzijo, katerega Vam privoščimo magari na Savi, kjer Vas še čakajo spomini nekdanjega praktičnega liberalizma. Danes smo govorili z Vami bolj v Vašem jeziku, da nas bolje razumete; kadar se pa boste povzpeli vsaj do olike svojega zadnjega uslužbenca, bomo Vas kot resnega človeka upoštevali — dotlej pa bomo molčali in se tudi Vašim bodočim divjim napadom le iz srca smejali.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Celjska slovenska gimnazija. O prostoru za novo celjsko slovensko gimnazijo se slišijo čudne, naravnost škandalozne reči. Mi še nočemo danes naravnost govoriti, ker še pričakujemo nekaterih obvestil iz Dunaja. Toda celjskim Slovincem polagamo na srce, da se stvar javno in brezobzirno uredi na korist slovenski stvari, četudi bi morali obležati nekateri »rodoljubi« kot politični mrtveci na pozorišču.

Imenovanje. Naš rojak g. Josip Bučar v Sarajevu, je imenovan c. in kr. intendantom v področju 15. voja. Poštni oficijal v Gradcu gosp. dr. I. D e b e l a k je imenovan poštним koncipistom v Zadru.

Častnim članom je imenovalo »Hrvat. pievačko društvo Trebevič« v Sarajevu tamošnjega starosta Slovencev, gosp. profesorja Jakoba Žnideršiča.

Premeščen je naš štajerski rojak gosp. profesor Lilek iz Sarajeva v Zader.

Spremembe v politični službi. Komisar okrajnega glavarstva v Slovenjemgradu R. Schaffenrath je prestavljen na Ptuj; na njegovo mesto pride namestniški koncipist dr. A. Breschar iz Gradca.

Poroka. Dne 17. novembra so se v Petrovčah poročili g. Vinko Strgar, c. kr. rudarski komisar z gospico Irmo K u k e c, in g. dr. Hinko Š u k l j e, prakt. zdravnik z gospico Gizelo K u k e c. Bilo srečno!

V Trbovlje je premeščen iz Matulj pri Opatiji postajni načelnik g. Emerik Malovrh.

Blagoslovljenje nove šole. Iz Dobove nam poročajo: Nova šola, sestrazrednica, je bila 13. t. m. v navzočnosti kraj. šol. sveta, učiteljstva, šolske mladine in mnogobrojnega ljudstva slovesno blagoslovljena in otvorjena. Šola stane 26.000 kron.

Požar. Danes teden 13. t. m. okoli 10. ure dopoldne je začela goret kolarnica gosp. Jageriča v Selnici ob Dravi ter je popolnoma zgorela kolarnica in zraven gospodarsko poslopje. Škode je okoli 2200 kron. Posestnik je bil zavarovan.

Ponesrečil. V nedeljo 16. t. m. ob pol dvanajsti uri pred-polnočjo je padel iz poštnega vlaka pri Orehovi vasi pri Mariboru Andrej Ogrinc, mizarski pomočnik, 30 let star, doma iz Požege, obč. Ješenca. Glavo mu je popolnoma razbilo. Prepeljali so ga v mrtvašnico v Slivnici.

Naznanilo obnovljenja od trtne uši uničenih vinogradov. Ces. kr. finančno deželno ravnateljstvo za Štajersko javlja ces. kr. namestništvu z dopisom z dne 26. febr. t. l. št. 5199, da je pri popregledbi poslov razvidnostnih uradnikov zapazilo, da oddana naznanila o izvršeni obnovi vinogradov, katere je bila uničila trtna uš in pa o zemljiščih, katere so se odmenila v vinograde, ki pa dosedaj še niso bila nasajena s trsjem, v mnogih slučajih po številu niso v nikakem razmerju z dejansko izvršenimi obnovljenimi, oziroma na novo nasajenimi vinogradi. Pridržati zemljiški posestniki, kateri hočejo po izvršilnih ukazih dovoljene ugodnosti popolnoma doseči, morajo taka naznanila poprej